

Архиепископ Стефан: Показали смо заједништво у најсветијем, у Крви и Телу Христовом

Беседа Архиепископа охридског и македонског г. Стефана
Храм Светог Саве, 19. мај 2022. године

Најпре да заблагодаримо Богу за данашњи дан, за даровану љубав којом је пригрлио древну Охридску Архиепископију, обновљену као Македонска Православна Црква, да заблагодаримо и за неизмерну радост којом је испунио душе не само нас саслужитеља на трпези Господњој, већ и свих оних који су се у протекла два и по века надали да ће једног дана бити отклоњена неправда коју је Охридској Архиепископији нанета султанском ирадом 1767. године и да ће доћи време да се окончају голготска страдања македонског православног народа и Цркве Охридске и Македонске. Ево како нас радосно воли Васкрсли Господ – у овом пасхалном периоду, радујући се свесветлом тријумфу победе живота над смрћу, радујемо се као народи и Цркве овој за нас новој Пасхи – преласку у благодатно евхаристијско и канонско општење са православном пуноћом.

Благодаримо Богу што се, ево, испунило време, па смо наишли на братско разумевање Његове Светости Патријарха г. Порфирија, заједно са члановима Сабора Српске Православне Цркве, који су, само неколико дана од усвајања Акта Синода Васељенске Патријаршије, на челу са Његовом Светошћу Патријархом г. Вартоломејем, и у истом том духу, донели Одлуку о васпостављању евхаристијског и канонског јединства између наших

помесних Цркава.

Чином исказане добре воље на делу, а потврђене, ево, и данашњим заједничким светим богослужењем у овом велелепном Светосавском храму, уз чашу благослова и хлеб који ломимо, показали смо заједништво у најсветијем, у Крви и Телу Христовом, показали смо да смо заједно и једно у вери, чиме смо потврдили јединство између наше две Цркве, а тиме и јединство са свим осталим помесним Православним Црквама.

Зато благодаримо свемилостивом Богу што је чуо глас молитве народа, што је видео и трпљење, и веру, и наду, и љубав и није нас лишио благодати своје, па наставимо да се молимо Богу да нас Он својом моћном руком изведе на пут богоугодног и човекољубивог служења у вери да бисмо достојно показали силу љубави и, по заповести Његовој, веровали у име Његовог Сина Исуса Христа и да љубимо једни друге, како нам је заповедио.

Овај данашњи чин, који је потврдио неопходну љубав према јединству у Цркви, снисходљивим одлукама двеју возљубљених сестринских Цркава, незаменљив је лек који лечи рану на телу Цркве, јер када страда један уд, с њим страдају сви удови; а ако ли се један уд прославља, с њим се радују сви удови. Зато, опет кажем, благодаримо Богу што смо се, не својом заслугом, него Његовом помоћи, удостојили да будемо и једнодушни и братољубиви, и да будемо учесници у делу које је, верујемо, Богу угодно и које ће забележити историја Цркве, дело коме се радују сви они који су у временима иза нас служили Цркви Христовој – и овде, у српским, и тамо код нас, у македонским просторима.

Васпостављено јединство између наше две Цркве, а самим тим и са свим помесним Православним Црквама, догађај је коме се радују и Свети Климент Охридски и Свети Сава Српски и сви светитељи Божји, јер виде како се ми радујемо, како усавршавамо и тешимо једни друге, како исто мислимо и живимо у миру и љубави.

Македонска Православна Црква – Охридска Архиепископија, настојећи да очува јединство Духа у свези мира, наставиће путем који води и служи миру и међусобном усавршавању, путем који ће оправдати братољубиве одлуке за јединство са свима, укључујући и наш захтев за коначно решење аутокефалног статуса наше Свете Цркве. Ми, у Македонској Православној Цркви – Охридској Архиепископији, непоколебљиво верујемо да ћемо ових дана доживети пуну радост у Господу, одлуком Вас, Ваша Светости, заједно са браћом архијерејима Српске Православне Цркве. Наиме, знамо колико је

добро славити Господа и певати у име Свевишњег, а знамо да сте спремни да на овом Сабору помогнете да се наша вишедеценијска туга претвори у сталну радост у душама свештенослужитеља, монаштва и верног народа у Македонији и свугде где смо расељени по свету.

Свесни смо да смо позвани да се обучемо у љубав, у ону љубав која све везује за савршенство, да мир Божји завлада у нашим срцима, да смо призвани у једно тело и да будемо благодарни. Исто тако, разумемо и задатке који од данас стоје пред нашом Архиепископијом, као и обавезе јерархије и свег верног народа. Верујемо да ћемо, уз Божју помоћ, и у овом и у оваквом времену, испунити обавезе на које смо позвани, имајући за утеху Христове речи да је Његов јарам благ и да је Његово бreme лако. Тако, поткрепљени надом у благодат Божју, верујемо да ћемо богоугодно и на добро свих носити бreme једни другима и тако испунити Христов закон.

Налазећи се у канонском и евхаристијском јединству са свим помесним Црквама, уз Божју помоћ, наставићемо да растемо још више као Црква, иако смо свесни да нити је што онај који сади, ни онај који залива, него Бог који чини да расте. Зато, пре свега, у овом тренутку неизмерне духовне радости, Њему, Богу, као некада псалмопевац, кличемо: Благослови, душо моја, Господа, и не заборави сву доброту Његову, и ево и овде, у братској Србији и међу љубљеним српским народом, на данашњи дан, верујемо, имамо Његову неизмерну милост.

Ваша Светости, овом приликом, са овог светог места и пред овим великим сабрањем, желимо да Вам лично благодаримо на исказаној братској љубави и доброј вољи, а пре свега на бризи за Цркву Христову, да Вам благодаримо за иницијативу да се састанемо, да разговарамо и дамо очекиване и оправдане предлоге за превазилажење и решавање спора између наше две Цркве.

Вама, као и браћи члановима Светог Архијерејског Синода Српске Православне Цркве, благодаримо на једногласју са Васељенским Патријархом, Његовом Свеветошћу г.г. Вартоломејем, који је примио јерархију и верни народ Македонске Православне Цркве – Охридске Архиепископије у евхаристијско и канонско јединство, а које је, ево, и у пракси потврђено данашњом светом Литургијом. На много година и заувек нека буде наше јединство са свим помесним Православним Црквама.